

ספר האמצעה (הבטחון)

四

המוניה והבטחוו הם שני עניינים שהאחד צריך לחייב ואין חייב-צורך אין, שאמוננה
קדומה לבטחון ומתקיימת בלבו והאמתן, אך שאון אבוקהן אמתה לאינה אמירה
לו בקיומה, ולפיכך אינה מולאה עלי. אבל אם הבטחוו הוא מורה על דבר לאויאי אפשר
שיות קומות לה ולא לתקנים בלשונה, אבל בשיטת-יקירא מאמין אין אמתה במאם
בוטה, כי האמונה כמו האילן זאבטאותם פון אטרוי וחותמי לאות עלי דאות אודאי.
שגדל את הפרי ההוא, ואין האילן או גאנשב לאות על הפרי. כי יש אמתה במאם
קרי, וכן עשבים הרבת. אבל אין פון זאבטאותם או צלב וככל שנטהרין מזבובין
על החכמאות שא' אפשר להוציא א' לא'
אל-עם הארץ חסיד. אבל אין זאבטאותם נטהורין מזבובין, שאפתה-צערת-חובב
ריע. וכן הבטחוו והאמונה: כל הנטהרין מזבובין יאטיב אום מות אלע בעז
או שיטטלת ביזו-למלאת זאבטאותם נטהורין מזבובין, אבל מילטיגין זבא
זורם-התטא או שמא. קיבל כבוי עז-זבובין נטהורין מזבובין, שטעה לעז הבוראי
ובצא עצמו חוטא וופשע כנגד חוטא. בז' נטהורין מזבובין נטהורין מזבובין נטהורין
מצדחת או שיתנו לו יצוץ-לבר וויאו. ולויא, או יטהורין מזבובין נטהורין לנטהורין
אל-להטה גאנטאלתו זבקטוו. ולויא, או יטהורין מזבובין נטהורין לנטהורין
ההשתדרו

כתב הבטחון

*פרק *

בספר משלו (ג) כתה אל ה' בכל לבך ואל
ビינך אל תשען. שלמה המלך ע"ה רצתה
לומר, אודם ישים בטחונו בו ית' בטחון גמור
על מה שתא צדיך, ואל ישען על בינו לך שבדין אליו
כי עי' תבונתו יכול לחשוד מה שבדין אליו
ריך ישים על ה' בטחונו. כי אף שבדין לעשות
כל מעשיהם בחכמה ואין סומכין על הנם. פ"מ אל
ישען על תבונתו בלבד לומר כי חכמתו יגרום
לעשות מה שיידעת. ריך יסתה בהשם שהוא יציא
מחשבתו אשר חוץ לעשיות אל הטעול. ואמר בפה
אל ה' ולא אמר בטוח בהשם כי מדובר בשעת
פעשת ובאותה שעה ישים מחשבתו ובתחומו אל
ה' שלחה עמו. ודבר זה הוא כמו תפלת אל
השדי, ואלו בטחו בו נאמר על שישים ואודם
בטחונו בו ית' ואנו מדובר על שעת מעשת, ואל
זה, ריל כי בשעת מעשה ישים בטחונו ומחשבתו
אל והשי סייעור לו בכל אשר צריך לחשוד.
כי כאשר בותח בו ית' ולא ישען על תבונתו
או יעשה השדי בקשונו. וזה שאמר בתנוב (שם
כ"ט) חרדה אודם יתון מוקש ובוטה בה' ישוגב
וריל כי כאשר האודם יזרד מורתה זה על מפעוט
בטחון אשר יש לו בו ית' ודבר זה היה יתון אליו
מקש. כי הווא הפרק מה שאמר בותח בה' ישוגב.
וריל שהוא מתחזק ביוור בשביל בטחונו שם
בו ית'. כי כאשר יזרד מורתה כי אין לו בטחון
כל ודבר זה מוקש אליו: